

Diari de la neu, 16/05/26

Quan Les Angles va mirar cap a Vallsera: 50 anys d'una expansió clau

L'actual sector de Balcère es va obrir a l'esquí l'any 1976 i tradicionalment és el que rep més innivació

L'origen d'un sector mític: Vallsera compleix mig segle *Autor/a: Diaridelaneu.cat*

El sector més septentrional de l'estació nord-catalana celebra mig segle d'història consolidat com un dels espais més emblemàtics del domini, gràcies a la seva orientació a nord, l'altitud i una neu natural que l'ha convertit en referència entre els esquiadors.

L'Esquirol, la pista més noroccidental del domini esquiable de Les Angles, a Vallsera (Balcère), el de la bona neu i en quantitat (Foto: IST)

Fa cinquanta anys, l'any 1976, l'estació d'esquí de Les Angles feia un pas clau en la seva expansió amb l'obertura del sector de Vallsera, conegut també com a Balcère. Situat entre els 2.085 i els 2.340 metres d'altitud, aquest espai ràpidament es va guanyar la fidelitat dels esquiadors gràcies a unes condicions de neu especialment favorables.

La seva orientació a nord, la protecció natural que ofereix el bosc i la seva cota elevada han fet de Vallsera una de les zones amb millor conservació de neu de tota l'estació. Aquestes característiques han convertit el sector, al llarg de cinc dècades, en una autèntica referència per als amants de l'esquí que busquen bona neu fins ben entrada la temporada.

En els seus inicis, quan es va obrir el 1976, el sector només comptava amb un únic remuntador: **el teleesquí Peborny 1**. L'èxit immediat de la nova àrea va portar l'estació a continuar invertint-hi i, pocs anys després, s'hi va instal·lar el **teleesquí Col Rouge**, que l'any 1982 es convertiria en el remuntador situat més al nord-oest de tot el domini esquiable. Posteriorment (1984) arribaria el teleesquí **Peborny 2**, amb un traçat paral·lel al del primer remuntador.

Com a curiositat, que pocs saben, el teleeski Col Rouge s'havia retirat el mateix any o un abans del sector Baliu, segons [informació facilitada](#) per Remontes Mecaniques.

Plànol de pistes de Les Angles. A la dreta, el sector de Vallsera (Balcère)

Amb el pas dels anys, Vallsera ha consolidat el seu prestigi gràcies també a pistes que han esdevingut autèntics clàssics de Les Angles, com la negra l'Esquirol, Isard, la tradicional Lagopède, Grand Tétrás o Balcère.

Com a curiositat, només la pista Grand Tétrás disposa de neu produïda. La resta continuen depenent exclusivament de la neu natural, mantenint intacta l'essència d'un sector que, mig segle després de la seva inauguració, continua sent sinònim de qualitat i d'algunes de les millors jornades d'esquí de l'estació.

Perquè Vallsera és el racó de la bona neu i en quantitat?

El cas de Vallsera (Balcère) és gairebé idèntic al de la veïna estació de Formiguères. En el cas del sector no només és determinant l'orientació, l'altitud i el bosc. El que fa un cas únic de Vallsera és que se situa en una zona on hi conflueixen en un traçat pràcticament rectilini aquestes 3 grans valls: la del **riu Tet**, la el **riu Aude** i la **vall d'Orlu i de Galba**.

Aquestes tres valls canalitzen directament cap al Capcir les borrasques de Gregal, de nord o atlàntiques directament cap a la zona. Sense accidents orogràfics importants, l'aire humit d'aquestes borrasques, quan es produeixen, impacten en línia recta i sense entrebancs sobre la serra de Mauri (2.412 m) i el Mont Llaret (2.376 m), que hi actuen com a mur barrera facilitant l'acumulació de grans guixos.

D'on ve el nom de Vallsera?

Tot i que el sector se situa a la falda nord del Roc d'Auda i Mont Llaret, el nom el pren de l'estany que hi ha sota la muntanya. Aquest petit llac de gran bellesa se situa al fons de la vall, a 1.770 m. i s'hi pot [accedir fàcilment](#) amb una caminada de 6,5 km.

